

การเปรียบเทียบพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดมุกดาหาร ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน

น.ส.ภควดี อัจฉริย์¹

ผศ.ดร.สมบัติ ท้ายเรือคำ²

อ.ดร.รังสรรค์ โฉมยา³

บทคัดย่อ

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมต่างชาติ เข้าสู่สังคมไทย สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของเด็กไทยในปัจจุบันต้องเผชิญกับกระแสบริโภคนิยม และทุนนิยม ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องมีบทบาทหน้าที่ในการบ่มเพาะ ให้เด็กและเยาวชนได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีหรือเป็นคนดี เพราะสถาบันทางสังคมจะมีอิทธิพลต่อการ พัฒนานิสัยและพฤติกรรมได้ในทุก ๆ ด้าน การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบ พฤติกรรมบริโภคนิยม เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัด มุกดาหารที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดมุกดาหาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 324 คน โดย การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบวัดพฤติกรรมบริโภคนิยมจำนวน 25 ข้อ แบบวัดเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จำนวน 25 ข้อ แบบวัดการอบรมเลี้ยงดู จำนวน 30 ข้อ และแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน พหุคูณสองทาง (Two-way MANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและต่ำ จะมีพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่านักเรียนที่ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลย

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันมีพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันมีพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดมุกดาหารที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน พบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความเชื่อมั่นในตนเอง

บทนำ

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมต่างชาติเข้าสังคมไทย หรือ ยุคสมัยของข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดนนั้น เป็นปัจจัยเงื่อนไขที่สำคัญอย่างหนึ่งที่น่าสังคมไทยไปสู่พัฒนาการของการคิดค้น การให้บริการด้วยการผลิต การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันทั่วโลก ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวก และตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็ว เช่น โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ และวิทยุ ฯลฯ โดยเครื่องมือสื่อสารเหล่านี้ได้สร้างความพึงพอใจและสร้างค่านิยมให้กับผู้บริโภคอย่างกว้างขวางและแพร่หลายมากยิ่งขึ้น ซึ่งนับวันยังมีบทบาทและมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนทั่วโลก (สุทิน ศิรินคร.2547 : 12)

การพัฒนาดังกล่าวได้ส่งผลถึงค่านิยมทางการบริโภคของคนในสังคม สังคมอุตสาหกรรมที่มีความสะดวกรวดเร็วในการผลิตสินค้า การซื้อหา และการบริโภคใช้สอย จนทำให้ค่านิยมของคนในสังคมเป็นสังคมชอบบริโภค ชอบใช้จ่ายเงินในการซื้อหาสินค้าและบริการ ให้ความสำคัญกับวัตถุมากขึ้น ชอบใช้จ่ายฟุ่มเฟือยก่อให้เกิดหนี้สิน (สุขุมล เกษมสุข. 2549 : 60) ส่งผลให้สังคมไทยตกอยู่ในกระแสวัตถุนิยมและบริโภคนิยม คนไทยจำนวนมากขาดความสามารถในการกลั่นกรองและเลือกใช้ประโยชน์จากวัฒนธรรมต่างชาติที่หลากหลาย ซึ่งเข้ามาพร้อมกับเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อบันเทิงต่างๆ ได้อย่างรู้เท่าทันและมีเหตุผล นำไปสู่การครอบงำทางวัฒนธรรมและเร่งพฤติกรรมบริโภคนิยมให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ ส่งผลให้สภาพชีวิตในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เกิดปัญหาศีลธรรมเสื่อมและปัญหาสังคมตามมา (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม. 2544) นาฏสูคนธ์ อุเงิน (2543: 1) เสนอแนวคิดว่า การรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาสู่ประเทศส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ด้านสังคม ครอบครัวยุคใหม่ รูปแบบการดำเนินชีวิต ซึ่งอิทธิพลดังกล่าวมีผลกระทบสูงสุดกับกลุ่มวัยรุ่นของไทย เมื่อวัยรุ่นรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาก็เกิด การเรียนรู้ และเลียนแบบอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย การคบเพื่อน การเที่ยวเตร่ตามสถานเริงรมย์ต่างๆ ตลอดจน

การประพาศปฏิบัติทางเพศ ที่ไม่เหมาะสม วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่รับเอาความทันสมัยจากกระแสโลกาภิวัตน์ ตลอดจนความเจริญทางวัตถุต่าง ๆ ที่ได้สร้างค่านิยมอันพึงเพื่อ ฟุ่มเฟือยให้กับวัยรุ่น จนส่งผลกระทบต่อให้วัยรุ่นมีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ทั้งที่ยังต้องพึ่งพาพ่อแม่ผู้ปกครองทางด้านเศรษฐกิจอยู่ พฤติกรรมวัยรุ่น จึงถูกหล่อหลอมมาจากระบบทุนนิยมจากอารยธรรมตะวันตก ตลอดจนความทันสมัยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ เป็นผลให้วัยรุ่นของไทยเรากลายเป็นทาสของสิ่งเหล่านั้นไปโดยไม่รู้ตัว อิทธิพลทางด้าน วัฒนธรรมและกระแสอิสระทางเพศของตะวันตกที่หลั่งไหลเข้ามาในประเทศไทยทำให้มีผลต่อความเชื่อ และค่านิยมเก่า ๆ ของคนไทย ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ว่าเป็นเรื่องที่ต้อง ปกปิด เรื่องลับและคนที่จะมีเพศสัมพันธ์กันได้จะต้องผ่านขั้นตอนที่ผู้ใหญ่จะต้องวางไว้ คือการหมั้น หมายแต่งงาน จดทะเบียนสมรสตามกฎหมายอย่างถูกต้องจึงจะมีเพศสัมพันธ์กันได้ก็เปลี่ยนแปลงไป อาจเป็นเพราะในสังคม ไทยปัจจุบันชายหญิงมีอิสระมากขึ้น ไปไหนมาไหนด้วยกันตามลำพังแม้ยาม คำคืน มีการถูกเนื้อต้องตัว บางครั้งมีการโอบกอดกัน ทำให้พฤติกรรมทางเพศของคนไทยที่แสดงออก ให้เห็นว่าเอาแบบ อย่างตะวันตกและบางครั้งการแสดงความรักก็เลยเถิด ไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการ แต่งงาน จะเห็น ได้ว่าอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกนั้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศในสังคมไทย ปัจจุบันมาก จึงทำให้เกิดความเชื่อและค่านิยมในเรื่องเพศของคนไทยเปลี่ยนแปลง (เต็มศิริ บุญยสิงห์. 2544 : 33)

จากข้อมูลข้างต้นนั้นได้สะท้อนถึงพฤติกรรมของเด็กไทยในปัจจุบันที่ต้องเผชิญกับกระแส บริโภคนิยมและทุนนิยมที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญและคุณค่ากับตัวเงินเป็นหลัก ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จะต้องมึบทบาทหน้าที่ที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบ่มเพาะ ให้เด็ก และเยาวชนได้เติบโตใหญ่เป็นผู้นำที่ดีหรือเป็นคนดี ดังที่ วัลลภ ปิยะมโนธรรม (2544 : 87-89) ได้เสนอ ว่า การคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่น เป็นผลมาจากทัศนคติ ความคิดเห็นและประสบการณ์ทางเพศในอดีต จากการที่บุคคลนั้นได้รับการอบรมเลี้ยงดู การสั่งสอนของบิดามารดา การเลียนแบบจากการ กระทำต่อกันหรือการปฏิบัติตัวระหว่างบิดามารดา การที่บุคคลได้รับความรู้เรื่องเพศจากครอบครัวใน ลักษณะใด ก็จะมีทัศนคติในลักษณะนั้นส่งผลไปถึงการมีพฤติกรรมในเรื่องเพศด้วย สอดคล้องกับ สุพัตรา สุภาพ (2524 : 58-59) ที่กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคม อันดับแรกที่มีอิทธิพลต่อ การพัฒนาบุคลิกภาพและพฤติกรรมได้ในทุก ๆ ด้าน เป็นกระบวนการถ่ายทอดทางสังคมที่มีผลต่อ จิตใจ และพฤติกรรมในปัจจุบันและเป็นศักยภาพของการกระทำของบุคคลในอนาคตด้วย ซึ่งจะ กลายเป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึกนึกคิดและทัศนคติในเรื่องเพื่อนต่างเพศ ดังนั้น ครอบครัวควรปลูกฝัง ให้เด็กมีพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อที่จะแสดงบทบาททางเพศให้สอดคล้องกับระบบจริยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและมาตรฐานของสังคม การอบรมเลี้ยงดูเด็กในสังคมปัจจุบันนั้นจึงมี ความสำคัญมาก เพราะการอบรมเลี้ยงดูจะก่อให้เกิดเจตคติ เกิดการเรียนรู้ เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพ

สถาบันครอบครัวจึงเป็นสถาบันที่มีบทบาทอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสภาวะสังคมปัจจุบันที่กำลังประสบปัญหาหลาย ๆ ด้าน เด็กและเยาวชนควรได้รับการอบรมสั่งสอนให้เป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ยอมรับสถานการณ์ใหม่ ๆ กล้าที่จะเผชิญกับปัญหาหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ สามารถที่จะตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้คุณค่าของตนเองว่าเป็นคนที่มีความสามารถ มีความสำคัญและมีความสำเร็จ

สภาพปัญหาและข้อเท็จจริงดังกล่าว นักเรียนในจังหวัดมุกดาหารก็กำลังเผชิญกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป มีปัจจัยภายนอกเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจหลายอย่างทั้งในเรื่องทางกามารมณ์และอบายมุข โทรศัพท์ มือถือก็กลายเป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้ ซึ่งนักเรียนไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยหรือความจำเป็นของโทรศัพท์แต่กลับนึกเพียงว่าถ้ามีโทรศัพท์มือถือใช้ก็จะได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆ ว่าเป็นคนทันสมัยหรือดูดีซึ่งก็คือพฤติกรรมบริโภคนินยอมตนเอง นอกจากนี้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีแนวโน้มออกกลางคันเพิ่มขึ้นเพราะเกิดการตั้งครุฑในระหว่างที่กำลังศึกษา ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นทำให้ผู้วิจัยตระหนักในปัญหาพฤติกรรมบริโภคนินยอม พฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของวัยรุ่น ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน ทำลายชื่อเสียงของโรงเรียนและเป็นปัญหาสังคม เพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมบริโภคนินยอม เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดมุกดาหารที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู และมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทำให้ทราบว่ามีพ่อแม่และครูซึ่งถือว่าเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับเด็กนักเรียนมากที่สุดและมีหน้าที่ในการเลี้ยงดู ให้การศึกษา ควรจะอบรมเลี้ยงดู สั่งสอนด้วยวิธีใดเด็กจึงมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ไม่ยึดติดกับวัตถุ มีการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม และควรจะพัฒนานุคลิกภาพของนักเรียนในด้านใดที่จะส่งผลให้นักเรียนเป็นคนที่มีความดี เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขตลอดไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมบริโภคนินยอม เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดมุกดาหารที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2550 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร จำนวน 2,080 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2550 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร จำนวน 324 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Mullti-Stage Random Sampling) และการดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดทั้งหมด มี 1 ฉบับ แบ่งเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบวัดพฤติกรรมบริโภคนิยมนิยามลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิกิรท์ (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีจำนวน 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.48 - 0.75 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ได้แก่ ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิกิรท์ (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.53 - 0.87 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

ตอนที่ 3 แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูประกอบด้วย การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย บบประชาธิปไตย และแบบเข้มงวดกวดขัน ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุดจำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.43 - 0.81 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

ตอนที่ 4 แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.40 - 0.69 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและต่ำ จะมีพฤติกรรมบริโภคนิยมนิยามและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลย
2. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันมีพฤติกรรมบริโภคนิยมนิยามและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันมีพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดมุกดาหารที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน พบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความเชื่อมั่นในตนเอง

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยโดยภาพรวมพบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและต่ำ จะมีพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลย เนื่องจากนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความเป็นตัวของตัวเอง มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น รู้จักช่วยเหลือตนเอง แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง โดยมีผู้ใหญ่เป็นผู้คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำอย่างมีเหตุผล กล้าแสดงออก มีความคิดสร้างสรรค์ มีอารมณ์มั่นคงเมื่อเด็กประเภทนี้ออกไปเผชิญกับสังคมภายนอกย่อมปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดีกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม แบบปล่อยปละละเลย และแบบคุ้มครอง อีกทั้งมีความเข้าใจและสามารถปรับตัวได้ตรงข้ามกับวัยรุ่นที่ถูกพ่อแม่ทอดทิ้งปล่อยปละละเลย หรือครอบครัวยุคที่ไม่สงบสุข มีปัญหายุ่งยาก ทำให้เด็กมีสุขภาพจิตเสีย และอาจจะกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาได้ ซึ่งย่อมหมายถึงความสามารถในการปรับตัวที่มีน้อยกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

2. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่แตกต่างกัน การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะวิถีชีวิตในสังคม ไทยปัจจุบันแม้ว่าจะมีการเปิดรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมการกิน การแต่งกาย การคบเพื่อน รวมถึงการดำเนินชีวิตอย่างอิสระเสรี อย่างไรก็ตามสังคมไทยก็ยังมีเอกลักษณ์ในการดำเนินชีวิตในแบบของตนเองอยู่ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของแต่ละภูมิภาค และไม่ว่าสังคมไทยจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรสิ่งหนึ่งที่คนไทยยังคงยึดถือและปฏิบัติสืบต่อกันมาคือคำสอนของบรรพบุรุษ โดยเฉพาะการเลี้ยงดูบุตรหลานของตนเองให้เป็นคนดี มีกิริยามารยาทที่งดงาม รักนวลสงวนตัวสำหรับผู้หญิง มีความเข้มแข็ง อดทน สำหรับเด็กผู้ชาย ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูที่ดีจากครอบครัวย่อมส่งผลให้เด็กเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีความมั่นใจในตนเอง สามารถดำรงตนอยู่ในอย่างสังคมอย่างชาญฉลาด สามารถปรับตัวและดูแลรักษาตัวเองให้อยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัย สอดคล้องกับรุ่งทิพา กัณหาทิพย์ (2543 : 10) อธิบายว่าการอบรมเลี้ยงดูเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพของเด็ก ถ้าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ดี เด็ก

จะสามารถปรับตัวเข้ากับปัญหาและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งมีพฤติกรรมในทางที่ดี นอกจากนี้อาจเนื่องมาจากจังหวัดมุกดาหารเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ไม่กว้างขวาง อยู่ติดชายแดนไทยลาว ประชาชนในจังหวัดมีทั้งหมดแปดเผ่าชนพื้นเมือง ซึ่งยังยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมอย่างเหนียวแน่น สังคมส่วนใหญ่เป็นสังคมชนบท ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก เช่น การปลูกข้าว ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ ชุมชนมีขนาดเล็ก จึงทำให้คนในชุมชนรู้จักมักคุ้นกัน รับรู้เรื่องทุกข์สุขของครอบครัว เพื่อนบ้าน และพึ่งพาอาศัยกันได้พอสมควร รวมถึงในสังคมชนบทมีผู้เฒ่า ผู้แก่คอยให้คำตักเตือนอบรมสั่งสอนอยู่ตลอด ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นลูกหลานของตนเองหรือไม่ก็ตาม นอกจากนี้สังคมชนบทก็ค่าครองชีพต่ำ คือสามารถอยู่หากินได้ดีกว่าชุมชนเมือง ยังสามารถพึ่งอาศัยทรัพยากรธรรมชาติ ท้องนา ผืนป่า แหล่งน้ำ เป็นแหล่งหาอาหารหรือผลิตอาหารได้ ความเจริญและเทคโนโลยีสมัยใหม่ยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะระบบการสื่อสารยุคใหม่ โทรสาร โรงแรม ร้านค้า ที่ทันสมัยมีน้อย ดังนั้นความเจริญของชนบทจึงล่าช้ากว่าชุมชนเมือง นักเรียนจึงได้รับการปลูกฝังให้ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย และยึดมั่นในคำสั่งสอนของผู้เฒ่าผู้แก่ บิคา มารดา ดังนั้นจึงทำให้พฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดมุกดาหารที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลยไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นบุคลิกภาพของบุคคล ที่มีความ กล้าแสดงออก มีความสามารถที่จะกระทำการใดๆ ด้วยความมั่นใจ กล้าเผชิญหน้ากับเหตุการณ์ต่างๆ สามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นนักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน หรือมีบุคลิกภาพที่ตรงข้ามกันจึงส่งผลให้นักเรียนแต่ละคนนั้นมีพฤติกรรมและเจตคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแตกต่างกันไปด้วย เพราะความเชื่อมั่นในตนเองของแต่ละบุคคลนั้นได้รับอิทธิพลจากพื้นฐานสภาพแวดล้อมทางครอบครัว ซึ่งได้แก่ บรรยากาศในการอบรมเลี้ยงดู การปลูกฝังค่านิยมต่างๆ ให้กับลูก สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน สิ่งเหล่านี้นักเรียนแต่ละคนได้รับมาแตกต่างกันดังนั้นนักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันจึงส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะด้านการนำไปใช้

1. ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองนักเรียน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดู เพราะการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่จะมีผลบางประการต่อพฤติกรรมของเด็กทั้งยังส่งผลต่อเจตคติต่อสิ่งต่างๆ และผู้ปกครองควรพยายามเลี้ยงดูเด็กให้เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากที่สุด

2. ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ ผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบการจัดการศึกษาในปัจจุบันควรให้ความสำคัญต่อพฤติกรรมและเจตคติต่อด้านต่างๆ ของนักเรียน เช่น พฤติกรรมทางจริยธรรม การคบกับเพศตรงข้าม เพื่อร่วมกันส่งเสริม หรือสนับสนุน รวมทั้งแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนในทุกระดับตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาถึงอุดมศึกษา เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการส่งเสริมหรือแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาต่อไป

2. ควรทำการศึกษาวิจัยในเรื่องดังกล่าวกับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อื่นๆ ที่เป็นชุมชนเมืองอย่างชัดเจน

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่เก้า

พ.ศ. 2545 – 2549. กรุงเทพฯ : ศูนย์สภาพัฒนาการ, 2544.

เต็มศิริ บุญสิงห์. “วัยรุ่นและการปรับตัว,” ใน เพศศึกษา : สหประชากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร, 2544. หน้า 33. กรุงเทพฯ : วิบูลย์การพิมพ์, 2544.

นาฏสุนทร อู๋เงิน. เจตนาในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2543.

รุ่งทิวา กัณหาทิพย์. ผลของการอบรมเลี้ยงดูต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543.

วัลลภ ปิยะมโนธรรม. คุยกับนัก จิตวิทยา 3 วัลลภ ปิยะมโนธรรม กลายปัญหาถูกวัยรุ่น 12-21 ปี. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดเคชั่น, 2544.

สุขุมล เกษมสุข. “ผลการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมบริโภคด้วยปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม),” วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มศว. ฉบับที่ 1 ปีที่ 1 หน้า 61 2549.

สุทิน สิรินคร. “เด็กและเยาวชนไทยจะไปทางไหนท่ามกลางกระแสบริโภคนิยม.” ใน วารสารประชาคมวิจัย ฉบับที่ 53 มกราคม หน้า 12-13 2547.

สุพัตรา สุภาพ. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.